

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרכח

עש"ק פ' שלח (באה"ק - קרח) - כ"ח סיון,
מבה"ח תמוז ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

החתן התי יוסף חיים והכלה מרת הדס אסתר שיחיו
אורן

לרגל נישואיהם בשעתומ"צ, ביום כ"ד סיון,

היי תהא שנת סגולות ונפלאות

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

נדפס ע"י הוריהם

הווי"ח ר' ישראל וזוגתו מרת מזל שיחיו אורן

הווי"ח ר' רחמים הכהן וזוגתו מרת ליליאן שיחיו דואק

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

מדוע אינו אומר נ"ע וזצ"ל

לפנינו צילום (מוקטן) מיוחד ונפלא מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז ה'שי"ת

(נדפסה ב"שיחות קודש" ה'שי"ת (הוצאת תשנ"ח) ע' 88 ואילך)

להלן הקטעים שבהם הוסיף כ"ק אד"ש הגהות בכת"ק (באו בהדגשה):

. . . אשר המאמר הלזה גופא שאמרו הבעש"ט הוא נתנית כח לברר את הגוף, וואָרום דער פסוק איז דאָך פריער אויך געשטאַנען, והבעש"ט הוסיף שגילה פירושו בזה שאמרו, וכ"ק אדמו"ר הכ"מ הוסיף בזה שיגלה את התורה הלזו באופני פרסומים שונים, הנה בזה גופא הוא הנתנית כח על בירור הגוף, דהנה הנשיא כ"ק אדמו"ר הכ"מ הוא הנשיא הבעש"ט אלא שהוא בגוף אחר, דהרי ענין ההשתל' אינו שייך בהמאור עצמו, כי העצמי אויב ער איז, איז ער אין גאַנצן כמו שהוא, אשר משו"ז הנה יפתח בדורו – לענין ובאת אל השופט – כשמואל בדורו, מפני שבדור הזה הוא הבעש"ט והמשה רבינו שבדורנו, כמאמר אתפשטותא דמשה בכל דרא ויתרה מזו ארז"ל (ב"ר פנ"ו, ז) אין לך דור שאין בו כמשה רבינו, וע"י שגילו לנו התורה הזאת בזה גופא נתנו לנו כח ועז לברר את החמור שענין החמור הוא כמאמר שור לעול וחמור למשא, היינו שכל ענין המצוות הוא אצלו רק למשא, והבירור א"א להיות ע"י שכל שיראה לו אשר באמת אי"ז משא, כי את זה לא יקבל מפני שהוא חומרי בעצם, רק כל עבודתו צ"ל בקב"ע דוקא, ולפעמים גם את זה אינו מקיים . . .

ואמר [כ"ק אד"ש]: ווער קען דאָס מגביל זיין מיט'ן וואָרט נ"ע, ג"ע התחתון או העליון, און הויך אָן אַ שיעור, והשנית צוליב וואָס דאַרפ'ן מיר אים אַוועק שיקן פון אונז, און ער וויל דאָך אַ ודאי ניט אָפּ רייסן זיך פון אונז, ונמצא אתנו, וכדאי' בגמ' בימות שאמר דוד אגורה באהלך עולמים, וכי אפשר לו לאדם לגור בב' עולמות . . . ויש ישיבה של מעלה, שלומדים בה ענינים של מעלה (קונ' ח"י אלול תש"ג ע' 15. לימוד החסידות ע' 18). והנה קודם ההסתלקות ה' גם כן בישיבה של מעלה, אך זה ה' בהעלם, ובגילוי ה' בישיבה של מטה, ואח"כ הוא להיפך, אבל בעצם הענין אין בזה שום שינוי כלל, רק ההפרש הוא רק בהעלם וגילוי, מה בהעלם ומה בגילוי, אבל בעצם אין שום שינוי כלל, כי הרי מאתו לא תצא כו', ולהיות אשר א"א להיות "והטוב" כ"א כשנהי' יחד עם כ"ק אדמו"ר הכ"מ, הרי בודאי נמצא אתנו.

ומפני זה הוא אָט דאָס וואָס פריער האָט מען קיין ראיות ניט געדאַרפט האָבן אויף דעם ועכשיו צריכים להביא ראיות מהגמ', והוא ע"י לימוד תורתו דייקא, אבל באמת זה שאצלנו זה בהעלם וצריכים להביא ראיות אין זה פועל שום שינוי ושום חלישות בעצם הענין כלל וכלל, וסיפר ע"ז [כ"ק אד"ש] בשם כ"ק [מו"ח] אדמו"ר, אשר א' שאל אצל כ"ק אדמו"ר נ"ע בענין המלאכים ובכלל ענינים רוחניים מאין יודעים שזה כן הוא, הרי אף אחד לא בא משם וסיפר אַז אַזוי זעט אויס אַ מלאך וכו', וענה לו כ"ק אדמו"ר נ"ע עד"מ אנו נוסעים על עגלה ומדברים ע"ד מלאכים הרי יש כאן ג' מחשבות, הסוס חושב אשר כוונת הנסיעה כי במקום פלוני יש האָבער ולכן נוסעים, העגלון נוסע בשביל שישלמו לו עבור הנסיעה ויוכל לפרנס

770 - שלימות הגילוי

מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק . . . הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו' ● היות שזה המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום ומקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי ● אפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח - ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שנעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא", מהקב"ה עצמו ● מתוך קונטרס כ"ח סיון ה'תנש"א - מוגה, תרגום מאידית

א. בשלשלת של "פוצו מעינותיך חוצה" עצמה (ע"י רבותינו נשיאינו) היו כמה דרגות ושלבים - במשך השבעה-תשעה דורות הבעש"ט ואדמו"ר הזקן עד דורנו זה:

אחרי אדמו"ר הזקן (שחי בליאזנא¹ ולאחמ"כ בליאדי²) היו רבותינו נשיאינו כמה דורות בליובאוויטש³. ואחר כך (בדור השביעי מהבעש"ט) - עברו לראסטאווי⁴, ולאחר מכן - לענינגראד⁵ (או פעטערבורג, כפי שנק' כן

(1) משנת תקכ"ז ("שלשלת היחס וראשי פרקים מתולדות בית רבינו" - בהקדמת "היום יום").

(2) מ"א מנחם אב תקס"א עד ערב שבת מברכין אלול תקע"ב (שם).

(3) ק"ג שנים - מח"י אלול תקע"ג (שאו קבע אדהאמ"צ דירתו בעיר ליובאוויטש) עד י"ז מרחשון תרע"ו (כשעזב אדמו"ר מהורש"ב ליובאוויטש והעתיק מושבו לעיר רוטטוב ע"נ דאן) - שם.

(4) בשנת תרע"ו (כבהערה הקודמת).

(5) משנת תרפ"ד עד לאחרי מאסר וגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר בשנת תרפ"ז, שאז העתיק מושבו למושבה מאלאהאוקא - סמוכה למאסקווא (שם).

בעבר⁶), ולאחרי זה - בפולין⁷, עד - השלב האחרון - כאשר הגיעו לארצות הברית⁸, ב"חצי כדור התחתון", ושם גופא בכמה מקומות, עד שהגיעו להבנין והמקום שבו נמצאים אנו עכשיו, ביהכנ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - ב"770" (כפי שנקרא כך).

רואים בפועל, שאע"פ שבכל הדורות ומקומות אלה היתה התגלות החסידות

(6) ובימים אלה יש שקו"ט להחזיר שמו לפעטערבורג. ראה שיחת ש"פ קרח, ג' תמוז שנה זו [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 649 ואילך].

(7) באסרו חג סוכות תרפ"ח נסע מרוסיה והתיישב בריגא, לטביא. בשנת תרצ"ד העתיק מושבו לעיר ווארשא, פולין. ובשנת תרצ"ו - העתיק את מושבו לעיר אטוואצק (שם), עד שהעתיק משם בחודש אלול תרצ"ט, עד שהגיע לריגא בה' טבת ת"ש. ובחודש אדר ראשון יצא משם (לשטאקהאלס) בדרכו לארצות הברית והגיע שם בט' אדר שני ה'ש"ת (ראה מבוא לאגרות קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"ה).

(8) בט' אדר שני ה'ש"ת (כבהערה הקודמת). ובכ"ח סיון תש"א הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית הצדקנית נ"ע - יבחל"ח. המו"ל.

השלימות דמספר שבעה (שבע מאות ושבעים).

זאת אומרת, שביחד עם זה שישנה הפריצה שלמעלה ממדידה והגבלה ("פרצת") – ישנו גם המקום וזמן, כפי שהדין בפשטות שהמקום ובנין צריך להיות בעל ד' כתלים וגג ותקרה וכו', אלא שהזמן ומקום עצמו קיים באופן של "פרצת" (ואדרבא: דוקא זמן ומקום למטה פועל את שלימות ענין הפריצה כנ"ל). ע"ד הכתוב על ירושלים¹², ש"פרצת תשב ירושלים" ויחד עם זאת "ואני אהי' לה גו' חומת אש סביב"¹³.

והמקום הזה – 770 גימטריא "פרצת" – נעשה המקור ונתינת-כח על יפוצו מעינותיך חוצה בכל העולם כולו, באופן שפועלים את ה"פרצת" ואת יפוצו מעינותיך ב"חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנה, כך שמגלים שם את ה"יתרון ארץ בכל היא".

ולהוסיף: הסך-הכל ושלימות¹⁴ **השבעים** (70) שנה של כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁵ הי' דוקא ב"חצי כדור התחתון", ב"770", היכן שהגיע וחי במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין; וזה ונתן אח"כ את הכח לדור **השביעי** שלאחרי זה (כנגד ספירת המלכות) – שתהי' שלימות הגילוי דשבעים (עשר פעמים שבעה) ביחד עם שבע מאות (מאה פעמים שבעה) = 770, ושלימות הגילוי ד"יתרון ארץ (מלכות) בכל (יסוד¹⁶) היא".

12 זכרי' ב, ח.

13 שם, ט.

14 כידוע שבעת הסתלקות הצדיק נעשה העלי' של "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" (תניא אגה"ק ביאר לסי' ז"ד). ונמשך ומתגלה ומאיר מלמעלה למטה (שם סי' כ"ח).

15 שנוגד בליובאוויטש בשנת תר"ם (י"ב תמוז), ונסתלק בניו-יארק ושם מ"כ, בחצי כדור התחתון, בשנת תשי" (י"ד שבט).

16 וידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר הוא כנגד ספירת היסוד (ושמו (הראשון) יוסף, שהוא מדת היסוד), לאחרי החמש מדות כנגד החמשה נשיאים שלפניו - ראה ס'

והפצת המעינות חוצה – הרי דוקא ב"חצי כדור התחתון", ששם מתן תורה לא הי' (בגלוי)⁹ – היתה התגלות החסידות והפצת המעינות חוצה ביתר שאת וביתר עוז, יותר מבדורות ומקומות שלפני כן, עד באופן שזה מגיע לחוצה שאין חוצה ממנה – כפי שרואים בפשטות¹⁰.

והטעם לזה הוא – כנ"ל בנוגע להגילוי דמ"ת דוקא למטה – כי דוקא בהתחתון ביתר נפעל הגילוי ד"יתרון ארץ בכל היא", ועד"ז מובן לאחרי מתן תורה עצמו שדוקא ב"חצי כדור התחתון", ששם לא הי' מ"ת בגלוי, נעשית שלימות ההתגלות של "יתרון ארץ בכל היא", השלימות דגילוי התורה ופנימיות התורה באופן דיפוצו מעינותיך חוצה.

וכמרוזו גם במספר הכתובת של הבנין (המרכז של ליובאוויטש בחצי כדור התחתון, שמשם אורה יוצאה לכל העולם כולו בהפצת המעינות חוצה) – 770, שכידוע 770 הוא גימטריא של "פרצת" (כפי שהתפרסם בין בני").

ויש לומר השייכות: מספר שבעה מורה על השלימות דשבעת ימי ההיקף, שבעה מדות – ההשפעה בכל הדרגות (מחסד עד מלכות), והשלימות דשבעה היא – מאה פעמים שבעה (700) ביחד עם עשר פעמים שבעה (70), שבצירופם יחד הרי זה – 770, ולכן זהו בגימטריא "פרצת" – כי השלימות ד"פרצת", כהפריצה מכל ההגבלות דזמן ומקום ("פרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה"¹¹) – עד באופן ד"פרצת" בתוך "פרצת" – נפעל (לא ע"י היציאה מזמן ומקום, אלא אדרבא –) דוקא בתוך ועל-ידי שלימות הזמן (והמקום) – 770,

9) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר - נדפס בסה"מ תש"ח ע' 232 ואילך. וראה אגרות קודש אדמו"ר מהור"י צ"ח ע' שלא. אגרות קודש אדמו"ר מהורש"ב ח"א ע' קסא. ועוד.

10) ראה גם ה"פתח דבר" ל"קובץ כ"ח סיון יובל שנים".

11) ויצא כח, יד.

בשעה 10:20 לערך נסע כ"ק אד"ש לביתו, מלווה בב' בידיו הק' את שירת "ידן נצח".
 וף שש, ע"ק פ' ש"ת, כ"ו סיון: בשעה 3:30 תאספו קהל גדול בזאל למעלה בראשות נציגי הקהל, כדי לתת לרבנים שנבחרו את כתב המינוי (כמסוכם אתמול באסיפה). הרבנים באו אל שולחן הכבוד, ובמעמד מרשים מסרו זקני אנ"ש את כתב המינוי לרבנים. כל הקהל לחץ את ידי הרבנים בהתרגשות ובשמחה עצומה, איחלו להם מז"ט מז"ט ומזגו "לחיים" איש לרעהו.

בשעה 7:40 – סמוך לכניסת השבת – הלך כ"ק אד"ש לספרי'. כעבור כ-5 ד' חזר ל-770. על-ידי הקופה ניגש לכ"ק אד"ש השומר של 770 הת' משה שי' ושאלו ברוסית האם היהודי שקיבל מכות לפני יומיים מהכושים יחי' כ"ק אד"ש ענה: בעזרת השם, והוסיף לפני הכנסו לג"ע התחתון: "בזכות השבת". יצויין שמצבו אנוש והתמים הנ"ל כתב על זה לכ"ק אד"ש.

וץ שבה קובץ פ' ש"ת, כ"ח סיון, אפר"ח האון: בשעה 1:30 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. בשיחות הראשונות דיבר בארוכה ע"ד י"ב תמוז שהוא התחלת הפצת המעינות חוצה בחצי כדור התחתון, שייכותו לפ' שלח – ענין השליחות וההפצה מחוץ למקומו, וההוראה מפ' שלח כולל שאלות בפרש"י. אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה שלח לך גו'.

בשיחה הרביעית דיבר כ"ק אד"ש אודות בחירת ומינוי הרבנים שליט"א ועל ענינם וכוחם של הרבנים לעשות שלום בשכונה ובעולם. לאחר כמה ימים הגיה כ"ק אד"ש את השיחה על-דבר הרבנים. בהמשך חילק כ"ק אד"ש משקה לרבנים שנתמנו והוכתרו ביום עש"ק זה.

בחלוקת המשקה הכריז הר' מאיר הארליג על-דבר התוועדות חסידים לכבוד יום הבהיר כ"ח סיון – יום בוא כ"ק אד"ש לארה"ב בשנת תש"א, כ"ק אד"ש תיקן אותו והוסיף: "איש וביתו..." בסיום ההתוועדות צוה כ"ק לנגן ניגון "הבינוני", "שייבה ביהמ"ק", והזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

סיום ההתוועדות בשעה 5:30 לערך.

תם ולא נשלם – ל"ג פרקים מיומן תשמ"ו! עד כאן נמצא ביומנים שתחת ידינו. אנו פונים אל מי שיש לו יומנים, גליונות "בית חיינו", או רשימות כל שהם מקיץ תשמ"ו – למוסרם לידינו בהקדם על מנת לזכות בהם את הרבים.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין
 נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה
 ת. נ. צ. ב. ה.

●

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת
 ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג
 ומרת גי' שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
 ת. נ. צ. ב. ה.

י"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק ל"ג מתוך יומן

מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'כלי אחריות'

י"ק רמ"ג, כ"ה סיון: בשעה 10:10 לערך הגיע כ"ק אד"ש מביתו וחילק מטבעות לצדקה לילדים. היום נתקבל מענה חריף ומכריע מכ"ק אד"ש בנושא הבחירות לרבני השכונה, ובין ההוראות שכתב – לקיים מחר אסיפה כללית בקשר עם הרבנים החדשים (פרטים יבואו מחר א"ה).

בשעה 9:05 לערך נכנס כ"ק אד"ש לתפילת ערבית, וכרבע שעה אחר-כך נסע לביתו.

בשעות הלילה המאוחרות, כשכולם נמו את שנתם, התנפלו על א' מאנ"ש כמה כושים שיצאו מהרכבת באישון ליל והכו אותו מכות אכזריות עם קרשים ומסמרים.

י"ק חא"ש, כ"ו סיון: בשעה 10:15 לערך הגיע כ"ק אד"ש מביתו וכעבור כ-3 דק' יצא מחדרו לקריאת התורה בזאל למעלה. בדרכו עמדו כל משפ' אבצן שי' שביקשו בדמעות שלישי ברכה עבור אמם השוכבת על ערש דוויו. כ"ק אד"ש הביט אליהם אך תיכף נכנס לזאל לקריאת.

אחה"צ יצא מענה מכ"ק אד"ש ע"ד הוספת שם לשמה, בצינו 3 שמות (חי', ברכה, אלטע), כשמתוכם תבחר החולה בא' מהם.

בשעה 2:20 לערך בצהריים נסע כ"ק אד"ש למקוה וחזר כעבור 40 דק' לערך.

בשעה 3:50 לערך נכנסו 2 חתנים לכ"ק אד"ש כדי לקבל את הסידור לתפלת מנחה, וכעבור כ-5 דק' יצא כ"ק אד"ש אל מכוניתו. בדרכו לאוהל עיין כ"ק אד"ש בספר המאמרים של אדמו"ר האמצעי (כנראה ספר חדש שטרם יצא לשוק). הפעם לא התלווה שוטר לכ"ק אד"ש בניסיעתו.

בשעה 9:55 לערך חזר כ"ק אד"ש מהאהל וכעבור דקה נכנס לתפילות מנחה-מעריב. באותה שעה התקיימה בזאל הגדול של 770 אסיפה כללית של אנ"ש עם נציגי הקהל בקשר עם בחירת הרבנים.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

וע"פ המדובר לעיל מובן איפוא, שענין זה בא בגילוי ביום כ"ח סיון, אשר מגלה את כחו של החודש – "ירחא תליתאי", והכח ד"אוריין תליתאי", והכח ד"עמא תליתאי", וכל הענינים של "תליתאי" הקשורים עם מתן תורה (כפי שרב נסים גאון¹⁷ מונה אותם), ובכללות – הכח דמלכות, "ויתרון ארץ בכל היא", שמגלה "כל" בשלימות ובאופן של קיימא (שלש פעמים שלש פעמים שלש)¹⁸, ודוקא בגשמיות העולם, באופן של ממש (ממשות).

ב. ע"פ הנ"ל מובן ענין השליחות ("שלח לך") של דורנו זה:

אף-על-פי שנמצאים אנו בעוה"ז התחתון בגלות, בגלות זה האחרון, ושם גופא – בחצי כדור התחתון [המקום של רוב מנין ובנין בני"ז בזמננו] – הרי אדרבא: דוקא ממצב וממצב ומקום התחתון והגלות, עד בתחתון שאין תחתון למטה ממנו – נפעלת העלי' הכי גדולה ובכל הדרגות והדורות שלפניי ושלמעלה מזה, כולל גם דחצי כדור העליון והדורות הנעלים ביותר (דור דיעה של משה רבינו¹⁹ וכיו"ב), עד להעלי' של הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה לכל העולם כולו (כולל בחצי כדור העליון), ועבור כל הדורות כולם.

השיחות תש"ה ע' 60. ועוד.

וי"ל של דורנו האנשים ונשים וטף הוא ספירת המלכות.

17) וע"ד הרמז יש לומר, ש"נסים" מורה על גילוי הנסים בעולם [וכנראה במיוחד בשנים אלו - שנת תש"ז ר"ת תהא שנת נסים, ושנת תנש"א ר"ת תהא שנת אראנו נפלאות, כמדובר כמ"פ], כולל גם - הנסים המלובשים בטבע (ראה מכתבי חודש ניסן שנה זו), ו"גאון" מרמז על גלוי שלימות התורה, כידוע מהטעמים לקריאת שם גאון, כי גאון הוא בגימטריא ששים, שמורה על בקיאותו בששים מסכתות (ראה הקדמת המאירי לאבות). וי"ל שלכן, דוקא ר' נסים גאון מבאר הפרטים בקשר התורה לענין תליתאי, שמורה על הקיום (חוט המשולש) שנעשה ע"י מ"ת, כנ"ל ס"א.

18) ראה לקמן סעיף י"ג [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 646].

19) ראה ויק"פ פ"ט, א. במדבר פ"ט, ג. ויש"נ.

וכידוע שתיבת "גאולה" נכתבת דוקא ע"י תיבת "גולה" בתוספת אל"ף – כי הגאולה נמשכת ובהא על-ידי (העבודה של) הכנסת האל"ף דאלופו של עולם בגלות (גולה)²⁰;

וכיון שהגאולה באה דוקא מהמצב הכי תחתון, לכן היא פועלת שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית שאין אחר' גלות, שעלי' אומרים "שיר חדש" לשון זכר²¹ [שלא כהגאולות שלפני זה, שהי' להם הפסק אח"כ], כי דוקא עי"ז שהדבר בא מהתחתון ביותר, מתגלית אמיתיות ושלימות הענין, שזה דבר של קיימא, ובאופן גלוי דוקא – המעלה דספירת המלכות (שענינה גילוי באופן של קיימא, כנ"ל*), שתתגלה בשלימות בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (ממלכות בית דוד), כידוע שהחידוש דגאולה הוא – גילוי אלקות למטה בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, דירה לו (לעצמותו) יתברך בתחתונים, אשר בדירה ישנו העצם בגלוי. – וי"ל שזהו גם השרש דתיבות "גאולה" ו"גולה" – מלשון גילוי.

ג. ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות וגאולה, כך הוא גם בנוגע להמקום פרטי שנמצאים בו ב"חצי כדור התחתון" – שהיות שזה ("המקדש מעט"²²) המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש²³ אד" כוננו דידך"²⁴.

20) לקו"ת בעלותך לה, ג. וראה שיחת ש"פ אחו"ק ויש"פ אמור שנה זו.

21) מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב.

22) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

23) בשלח טו, ז.

24) וגם לפני זה הרי הוא "מקדש מעט". ולהעיר

(* ס"ג בהשיחה [סה"ש תנש"א ח"ב ע' 636 ואילך].

“כספם וזהבם אתם”²⁹, העבודה דאהבת ה' ויראת ה'³⁰, שזה כולל את כל מצוות עשה וכל מצוות לא תעשה³¹.

ד. הלימוד מכל זה:

בעמדנו בזמן ומקום זכאי – בחודש השלישי, ובית משולש, בית תורה תפלה ומעשים טובים (ה"חוט המשולש" דתורה, עבודה וגמילות חסדים), ושם גופא, ביום דכ"ח סיון – כשעומד בגלוי הכח של כל חודש השלישי (ג' פעמים ג' פעמים ג'), שענינו: המשכת וגילוי אלקות למטה באופן של קיימא –

מקבל כל יהודי תוספת כח וחיזוק לקיים השליחות דדורנו זה – שעליו ישנו השליחות והאימרה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שצריכים לעמוד "הכן כולכם"³² לקראת קבלת הגאולה האמיתית והשלימה, ובראשם – משיח צדקנו, דוד מלך ישראל.

ולהיות שזוהי השליחות דדורנו זה – החידוש של ה"תלמיד ותיק" שבדורנו (אשר כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני) – מובן, שאפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח – ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא"³³, מהקב"ה עצמו, שכן הקב"ה מסכים למילים והבקשות של בני" – "נער ישראל ואוהבהו"³⁴, והקב"ה מגלה אהבתו בפשטות ממש, באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה – בגלוי למטה מטה, בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו.

ובפרט שיש לכך סיוע מכל עניני העולם –

(29) ישעי' ס, ט.

(30) ראה תו"א ר"פ וישב.

(31) ראה תניא פ"ד.

(32) אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ד ע' רעט.

(33) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג ג.

(34) הושע יא, א.

דאף-על-פי שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על-ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות"²⁵, ובפרט בסיום של זמן הגלות ע"י העבודה ד"פוצו מעינותיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, ההכנה בשלימותה לה"מקדש אד' כוננו ידך", עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידך" – שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע להביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

ודוקא על-ידי סיום העבודה בחצי כדור התחתון – "מעלין" ומגלין את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידך", כולל גם הגג של הבנין, אשר "מלך המשיח" . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם"²⁶ – כל זה "מתעלה" (נפעל) על-ידי העבודה (הגבהה) של התחתון ביותר.

ותיכף ומיד ממש – "ארו עם ענני שמיא"²⁷ – כל בני-ישראל "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"²⁸, נמצאים בארצנו הקדושה, ביחד עם בית המקדש השלישי שישנו כאן, ולוקחים את כל זה ביחד עם

מ"התמים" (חוברת ב ע' קכו [ק, ב]) דברי אחד מזקני חסידי האמיל בימי הצ"צ: מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק . . ויבנה לנו את ירושלים וביהמ"ק עם הקד"ק, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו'.

(25) תניא רפ"ז.

(26) ילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט.

(27) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(28) בא יו"ד, ט.

זה שג' תמוז הוא יום גאולה מחייב הוספה בעבודה

ההוראה לכאו"א בעמדנו בג' תמוז: מישהו יכול לטעון, אמת אמנם ששומעים ביאורים, הסברות וראיות שג' תמוז הוא יום גאולה כפי שעכשיו נתגלה למפרע – אבל הוא אינו חייב להיות טוב יותר מכפי שהיו בשנת תרפ"ז, שאז אפילו אצל נשיא דורנו (עכ"פ בגלוי) היתה סברא שזהו ענין של גלות?!

אומרים לו: מה זאת-אומרת שאתה לא מחוייב? הרי אתה שמעת אודות הגאולה, ובמילא עכשיו הנך יודע שג' תמוז הוא "אתחלתא דגאולה", ואתה שמעת מה שבעל הגאולה כותב במכתבו הידוע (לחגיגת י"ב תמוז הראשונה) ש"לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל (רק) יכונה" – במילא, בודאי שהנך מחוייב אשר הגאולה, שהיא גם הגאולה שלך, תעורר הוספה בעבודתך כבר בג' תמוז באופן ד"כפליים לתושי"!

ויתירה מזו: לא רק שאתה מחוייב בזה, אלא כיון שישנו ציווי "מעלין בקודש", צריכה להיות אצלך הוספה בעבודה בכל שנה ושנה, אפילו לגבי העבודה כפי שהיתה בפעם הראשונה בשנת תרפ"ז!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ קרוז, ג' תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

ענינו של ג' תמוז הוא מלכתחילה אריבער

ענין זה שיהי הוי' אלוקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו, הוא ענין מלכתחילה אריבער, שהרי אינו מנסה (מלכתחילה אַרונטער) ע"י כובד ראש, צדקה, הכנה וסיוע וכו', אלא שעובד עבודתו מלכתחילה אריבער ויודע שהענין הכי נעלה (באופן שאין למעלה הימנו) הם האבות כמאמר רז"ל אין קוראין אבות אלא לשלשה, ואעפ"כ מתחיל עבודתו בענין הכי נעלה (מלכתחילה אריבער) דיהי הוי' אלוקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו. ובפרט לפי הפירוש הנ"ל שזהו גם לשון הבטחה, הרי זה לכתחילה אריבער שלא בערך יותר [ולהעיר מהמובא לעיל שפסוק זה הי' התחלת שיחת נשיא דורנו בג' תמוז, שגם ענין ג' תמוז הוא מלכתחילה אריבער. כי בתחלה חשבו שהענין דג' תמוז הוא ענין הפכי, ירידה בהגלות, ואח"כ התברר שזה הי' אתחלתא דגאולה. דזה עצמו הוא ענין של לכתחילה אריבער].

(קטע ממאמר ד"ה יהי' הוי' אלוקינו עמנו גו', אור ליי"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

מוקדש לע"נ הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח"כ בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה

נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

"רגלים" ו"ידיים" בעולם דלמטה

ובימינו אלו: מכיון שנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נמצא ב"עולם האמת" – זקוק הוא שגם בעולם דלמטה יהיו לו "רגלים" ו"ידיים" וכל שאר האברים, שיעסקו בהפצת תורתו עד למעשה בפועל. וכדי שכל זה יהי' בהצלחה – צריך הדבר להעשות באופן מאורגן, ולכן, ישנו אחד, אשר "עבד לעם הזה נתתיך", שתפקידו לארגן פעולות אלו.

(משיחת י"א ניסן ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

"איש" למטה, נשמה בגוף

כדי שיהודי כאן למטה יהי' קשור אל הקב"ה ויעבדהו כראוי בכל כחות נפשו, גם עם השכל וגם עם הרגשות, הרי זה כאשר האלוקות "נמשכת" ויורדת כאן למטה, כביכול, עד כדי אופן של "לידע שיש שם אלוקה", בנוסף על "להאמין לידע שיש שם אלוקה", שזאת בדרגת האלוקות כפי שהיא כשלעצמה, פשוטה בתכלית הפשיטות.

אלוקות מתגלה ל"איש" למטה, נשמה בגוף, ומתלבשת בו עד כדי התאחדות נפלאה בדומה למשה שהוא "איש האלקים", איש שאפשר לראותו ולשמוע אותו ("איש וואָס מ'קען עם זען און הערן").

(לקוטי-שיחות חכ"ד ע' 6 - תרגום מאידית)

בנשמה בגוף דוקא

. . זהו הענין של "הסתלקות", שנמשך אור נעלה ביותר, שמצד העילוי שלו הוא נקרא בשם "אסתלק", ואור זה נמשך למטה, בנשמה בגוף דוקא.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ויקרא ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

הוא פסק על עצמו

וי"ל, דע"י שמביא בהמאמר מ"ש במדרש שמרדכי בדורו הי' שקול כמשה בדורו, עיי"ז פסק בעל המאמר את הדין על עצמו¹⁶, שהוא הרעיא מהימנא (בגילוי) של כל אנשי הדור.

(מקונטרס פורים קטן - תשנ"ב)

16) ע"ד הפירוש בלשון המשנה (אבות רפ"ג) "דין וחשבון" (דין ואח"כ חשבון) – ע"פ דברי המשנה (שם מט"ז) ש"נפרעין ממנו מדעתו ושלא מדעתו", שלאחרי שהאדם פוסק מדעתו דינו של חבירו, פוסק דין לעצמו שלא מדעתו, כיון שע"פ "דין" זה עושים "חשבון" בנוגע למצבו הוא (ראה לקו"ש ח"ז ע' 283. וש"נ).

"ברבים היו עמדי" – כך שכל עניני העולם מסייעים ומוליכים למטרה אחת ויחידה: הגאולה האמיתית והשלימה.

[התפללו תפלת ערבית, ולאחר התפלה המשך³⁵ כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

ה. נוסף לכך שכ"ח סיון הוא המשך לכ"ז (זך) סיון, שהכוונה בזה בעיקר בנוגע לעבודתו של היהודי בעולם (עד לחצי כדור התחתון), הרי זה גם הכנה והקדמה להיום שלאחריו – כ"ט סיון, ערב ראש חודש (תמוז), שבו מדובר בעיקר אודות ההתאחדות של יהודי עם הקב"ה (שבא בכח מהעבודה בכ"ח סיון).

והענין בזה: בערב ראש חודש אור הלבנה הוא בהעלם לגמרי כהכנה לקראת מולד החודש בראש חודש. ובלשון הכתוב³⁶: על-ידי "יפקד מושבך" (העלם הלבנה) בערב ראש חודש ("מחר חודש"), נפעל ה"ונפקדת" (מולד הלבנה בראש חודש), יחוד שמשא וסיהרא³⁷.

ובעבודת השם דבנ"י – שדומין ללבנה ומונין ללבנה³⁸: בערב ראש חודש נפעלת שלימות בעבודת היהודי, כאשר הוא עומד בתכלית הביטול (בדומה ללבנה שמצוי' אז בהעלם), וזה מביא תיכף את העלי' של הנשמה ("ונפקדת") – היחוד וזיווג דכנסת ישראל (מלכות, סיהרא) והקב"ה (ז"א,

35) לאחר התפלה הכריז הגבאי שי' שכעת תהי' הפסקה ואח"כ יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקונטרס והשטרות לצדקה. וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחינוך): במקום לעשות הפסקה, נעשה עכשיו המשך (עד שיגיעו הקונטרסים). וראה לקמן בהשיחה. המו"ל.

36) שמואל-א כ, יח.

37) ראה דרושי מחר חודש – סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך. אוה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך. ועוד.

38) סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. זח"א רלו, ב.

שמש), וכך גם היחוד של כל יהודי בתור יחיד ("ואתם תלוקטו לאחד אחד"³⁹) עם עצמות ומהות – כך שהם נעשים מציאות אחת ממש, באחדות אמיתית – "והיו לבשר אחד"⁴⁰, עד לאופן של יחיד⁴¹, עד – למעלה אף מיחיד.

שאי הרי בודאי לא שייך ענין של הפסק ח"ו⁴², שכן אדרבה: ישנו דוקא רק ענין של התאחדות, והתאחדות בתכלית השלימות.

ונוסף על ענין ההתאחדות (בין בנ"י עם הקב"ה) ב"והיו לבשר אחד" – ישנו ענין נוסף ב"והיו לבשר אחד": התוצאות שיוצאים מזה – שנולדים "תולדות" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים"⁴³,

עד למעשים טובים (שאינם דבר נפרד מן "והיו לבשר אחד", אלא מעשים טובים) שעל-ידם נעשה יהודי (בגופו ונשמתו) "שותף להקב"ה" (באופן של התאחדות) בכל עניניו של הקב"ה, כולל ועיקר – בהבאת הגאולה האמיתית והשלימה, אשר, כדי שהקב"ה יפעל זאת בשלימות הוא זקוק (כביכול) להשתתפותו של כל יהודי, ודוקא בתור נשמה בגוף, שע"י "מעשינו ועבודתינו" באה הגאולה, וצריך להגיע כביכול לכך שכל יהודי יסכים לזה, ויתירה מזו – שהוא ירצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם"⁴⁴, אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות, כמדובר לעיל (ס"ס ב) שגאולה היא מלשון גילוי – הגילוי דאלופו של עולם ב"גולה" (שנפעל ע"י עבודת היהודי בגלות).

39) ישע"י כז, יב.

40) בראשית ב, כד.

41) ראה תו"א וז"א נח, ב ואילך. ובכ"מ.

42) ראה לעיל הערה 17.

43) פרש"י ר"פ נח.

44) ראה לעיל ס"ב.

הוא בחיים ממש כאן למטה מעשרה טפחים

העתקה מילולית מתוך סרט ההקלטה של התוועדות י"ב תמוז ה'תשמ"ה,
תורגם ללשון הקודש ע"י מערכת "יחי המלך" – בלתי מוגה

[. .] רחמנא ליצלן לומר שהי' נשיא בעבר, אלא "הוא בחיים" מכיון ש"זרעו בחיים",
כאשר ישנם חסידים שלומדים את החסידות שלו ועוסקים – ממלאים את תקנותיו, אזי
הוא בחיים ממש כאן למטה מעשרה טפחים!

נשאלת השאלה שאחרים שואלים, כפי שהגמ"ל כבר מבהירה זאת ואומרת: "וכי בכדי
חנטו חנטייא וכו"? הרי היתה לוי' ו"חנטו חנטייא" וכו'?

הגמ' יודעת זאת וכותבת את-זה, והמסקנא היא שיש לדעת ש"הוא בחיים", וכל זמן
ש"זרעו בחיים" – שזה הרי יהי' עד ביאת משיח, וגם לאחר ביאת משיח הרי ילמדו את
החסידות שלו, ויקוים "הקיצו ורננו שוכני עפר" והורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו,
אע"פ שיהי' אז גם לימוד התורה, תורה חדשה מפי משיח צדקנו – ביחד עם זה כל חסיד
ילך עם הרבי שלו, וכולנו, כאור"א מאיתנו, נלך עם הרבי שלנו עם נשיא דורנו.

ובאופן שכבר עכשיו "הוא בחיים", ומעולם לא הי' הענין שיכולים
לשאול ושואלים "וכי בכדי חנטו חנטייא" ואמרו קדיש וכו' וכיו"ב,
אזי הגמ' ידעה זאת והגמ' הביאה את-זה ופסקה שידעו ש"הוא
בחיים" ו"זרעו בחיים" עם כל הענינים השייכים לזה.

יעקב נאום ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרוחוק ואת זרעך מארץ שבים, מקיש הוא לזרעו, מה
זרעו בחיים אף הוא בחיים". וכן בפרש"י שם: "יחי
יעקב", "יחי הוא לעולם".
(2 ישעי' כו, יט.)

(* ההדגשות הם במקומות שבהם הגביה כ"ק אד"ש
מה"מ את קולו הק'. הקטע האחרון בא באותיות
גדולות מהרגיל לצורך הדגשתו.
1) תענית ה, ב: "יעקב אבינו לא מת . . וכי בכדי
ספרו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא . . מקרא
אני דורש, שנאמר (ירמי' ל, יו"ד) ואתה על תירא עבדי

מה עונה יהודי כששואלים: הרי "ספדו ספדנייא"?

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

הגמרא אומרת** ש"יעקב אבינו לא מת", ומסבירה מדוע – כיון ש"מה זרעו בחיים אף
הוא בחיים".

במשך כל הדורות אין אף נקודה בזמן ונקודה במקום שהי' בה הפסק ב"זרעו בחיים",
רחמנא-ליצלן, שאזי יעקב אינו חי – רחמנא ליצלן, הי' לא תהי'!

התורה אומרת שההוכחה היחידה לכך ש"הוא בחיים" היא מתי ש"זרעו בחיים", ש"זרעו"
הכוונה לכל יהודי – אנשים נשים וטף, שהם כולם זרעו של יעקב.

[. .] וכאשר שואלים יהודי: כיצד אתה יכול לומר ש"יעקב אבינו לא מת", הרי "ספדו
ספדנייא וחנטו חנטייא" עם כל שאר הענינים?

עונה הוא: "אנא קרא קדיש" אינני יודע משום "קונצים" ופוליטיקות ("קיינע קונצן
און קיינע פאליטיק").

ועל מה שמקשים – הרי היו כל הענינים הנ"ל? עונה הוא: אינני יודע משום ספדנים
ושום קברנים – "אנא קרא קדיש", ללא שום פלפולים, אני יודע רק מה שכתוב בתורה:
"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

(משיחת ש"פ ויחי, י"ב טבת ה'תנש"א - בלתי מוגה)

(* ע"פ רשימה פרטית של כמה מהתמימים שי"ל תנש"א ח"א ע' 225.
על-ידי "קבוצת תלמידי בית המדרש אהלי תורה" (** ראה הע' 1 שבעמוד הקודם.
ברוקלין נ.י. ה'תנש"א. עוד משיחה זו ראה בסה"ש

הוא חי!

הקטע שלפנינו נעתק מלה במלה מתוך סרט ההקלטה של התוועדות ט"ז תמוז
ה'תשמ"ה, ותורגם ללשון הקודש ע"י מערכת "יחי המלך" – בלתי מוגה

[. . [הספרים] צריכים לחזור לבית אגודת חסידי חב"ד, לאותה קומה – לאותו חדר ולכל
הקומה היכן ש[כ"ק מו"ח אדמו"ר] הוא הבעל הבית עד עכשיו, ולא היתה שום ירושה
וחלוקה כלל; כדי שתהי' חלוקה או ירושה צריכים להתאסף בית דין, והב"ד צריכים לאמוד
ולחלק, ויש לעשות זאת בהסכם כל היורשים – כל ענינים אלו לא היו עד היום הזה, ובעזר
ה' גם בעתיד לא יהיו

- מכיון שהוא חי!!

(* התיבות שבאו בסוגריים מרובעות הם הוספות המו"ל להבנת המדובר. כשאמר כ"ק אד"ש מה"מ את התיבות
האחרונות הגביה את קולו הק' במאור ("וואָרום הוא חי").

